UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s. Cecilia [vir]gi[n]e [et] mar. [sermo]. lxxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

undat ꝯſolatio noſtra. In hac ergo labora-
uit btūs Martinus. Quod patz qñ fuit
verberatꝰ a qbuſdā militib; ſibi obuianti
bus. Dic exēplū. Itē impune ſepe cū eſſet
eṗs a clericis ledebat: ipſe vero patientiſ-
ſimꝰ de ſua eos ꝓpter hoc charitate nō re-
pellebat. ¶ Sexto laborauit in tēperātia
exercenda ⁊c. ⁊ cōuenit cū ope ſexte diei/
in qua deꝰ fecit aīalia bruta/ ⁊ ſubiecit ea
hoi quē eodē die creauit. Quid ꝑ anialia
bruta/ niſi brutales ⁊ beſtiales motꝰ luxu
rie ⁊ gule intelligunt: qbus hō debz dñā
ri ꝑ virtutē tēperantie. pš. Nolite fieri ſic
equus ⁊ mulus: in qbus nō eſt intellectꝰ.
In chamo ⁊ freno maxi. eoꝝ ꝯſtringe ⁊c.
In hac etiā laborauit btūs Martinꝰ: q2
cū eremitis aſperrimā vitaz ducebat: vbi
nūqꝫ vinū bibebat p̄terqꝫ infirmus: quin
etiā dum miles eſſet: q2 tunc ita frugalis
erat/ vt iaz illo tꝑe nō miles: ſed monachꝰ
putaret. Huiꝰ tēperantie virtute habuit
grām a dño refrenādi impetū ignis corꝑa
lit. ſicut ⁊ virtute tēperantie ignē ꝯcupi-
ſcentie refrenabat. Nota exemplū qñ vim
ignis ſua orōne reſtinxit. Nota moraliter
ꝯtra aliquos religioſos/ q̇ delicta queqꝫ q̄
runt ⁊c. ꝯtra quos Hiero. Natus in pau
pere domo ⁊ turgurio ruſticano/ q̇ vix mi
lio ⁊ cibario pane rugientē ventrē ſatura-
re poterā: nūc ſimilam ⁊ mella faſtidio ⁊c̄
xij. q. ij. Glīa epi. Ex his ergo ptz quō do-
minꝰ honeſtauit illuz in laborib;. Modo
videamꝰ quō cōpleuit labores illiꝰ: dando
ſibi requiem eternā in ſabbato vite beate.
Dic mortem ⁊c̄.

¶ In feſto ſancte Cecilie. Sermo. LXXXV.

LIberaſti me dñe d̄ ꝑditiōe. Eccl̄i. vlt. ⁊ in epi
ſtola hodierna. Vel vide eandē
ſmonis ſeriē in feſto btē Lucie. Pro fun-
damēto ſmonis orit theologicalis q̄ſtio.
¶ Querit vtrum oīs rei ꝯſeruatio ſit a
deo. Arguit ꝙ non: ad nobilitatē agentis
creati ꝑtinet: ꝙ pōt facere opus ꝑ ſe ſtabi
le nō indigens ipſo artifice ꝯtinue ſuſten-
tante: ſed deꝰ eſt artifex mlt̄o nobilior/ et
mlt̄o potētior. ergo videt ꝙ operib; ſuis det
tale eſſe/ ꝙ nō indigeant ipō ꝯſeruāte con
tinue: igit ꝯſeruatio reꝝ nō videt imedia-
te eſſe a deo. In oppoſituz nihil mutabile
ſubſiſtit/ nec ſaluat in eſſe niſi ꝑ mutabile
⁊ fixum: ſed oē eſſe creatuz mutabile eſt
⁊ variabile: ſaltē a p̄terito in futurū. ergo
nihil pōt ſubſiſtere niſi deo ꝯſeruāte: et ſic
q̄ſtio manet ꝑ vtraqꝫ ꝑte dubia. ¶ Ad q̄
ſtionē reſpondendū eſt: ſm Bonauē. ſuꝑ.
ij. ſen. diſ. xxxvij. ꝙ oīs rei cōſeruatio eſt
a deo ⁊ oim rerū actio: ⁊ ratio huiꝰ eſt ne-
ceſſitas ⁊ indigētia ex ꝑte creature. oīs
eñ creatura ex nihilo eſt: ⁊ aliunde habet
eſſe: q2 ex nihilo eſt. Ideo quodāmō vana
eſt ⁊ vanitati ſubiecta: q2 vero aliūde ha-
bet eſſe. Ideo eſſe eſt quodāmō accidenta
le ꝯtrario mō eſt in deo in quo nō eſt acci
dēs. Sicut eñ vanū nō pōt fulciri: niſi ꝑ
verū ⁊ ſtabile ⁊ accidens nō pōt fulciri: ni
ſi ꝑ ſubiectū: ſic eſſe creature nō pōt cōſer-
uari abſqꝫ munificētia creatricis eſſentie:
patet ꝑ Grego. Cuncta in nihilū cederēt
niſi manꝰ cōditoris ea ꝯtineret. Igit oīa
que ꝯſeruantur/ a deo conſeruant. ¶ Et
ad argumentū dicit/ ꝙ non eſt ſimile ꝓ eo
qd̄ artifex creatus ſic facit rem: qd̄ nō fa-
cit eius p̄ſentia intrinſeca: nō eñ pōt in to
tam rei ſubſtantiā: ⁊ ꝓpterea res facta con
ſeruari pōt/ in primis principijs que non
dependēt a poteſtate artificis/ nō ſic autē
eſt in oꝑe dei. Omne eñ opus qd̄ deꝰ fa-
cit ſm totuz ſui facit. Ideo totalit ab ipſo
dependet: ⁊ ſine eiꝰ adiutorio ꝯſeruari nō
pōt. a q̇ fuit liberata ⁊ ꝯſeruata btā Ceci
lia: de q̄ fit ſmo: iuxta vba p̄aſſumpta ⁊c.
Inuenio ꝙ in h̄ mūdo ſūt qnqꝫ ꝑditiōes.

Prima perditio eſt aīe: ⁊ iſta venit ex
peccato ſuperbie.

Scđa perditio eſt corꝑis: et iſta venit
ex peccato luxurie.

Tertia perditio eſt tēporis: ⁊ iſta venit
ex peccato acidie.

Quarta ꝑditio eſt diuitiaꝝ: ⁊ iſta venit
ex peccato auaritie.

Quinta ꝑditio eſt glīe: ⁊ iſta venit ex
peccato inconſtantie.

¶ Prima perditio ⁊c̄. Declara primo qd̄
eſt ꝑditio anime: eſt perditio rationis: et
hanc facit perdere ſuꝑbiam. Declara per
ſilitudinē de frenetico: qui ridet q̇ eſt in ꝓ
cinctu mortis. Vel de eo q̇ ducit ad fur-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tas ſi iret ornat⁹ pompoſe ridendo: ⁊ cantando: diceret de eo: iſte eſt ꝑditus ⁊ fatu⁹ ꝛc. niſi pro fide vel iuſtitia moreret: ſicut d̄ Agatha legit. ꝙ letant ⁊ gloriāter ibat ad carcerē. Et q̄ſi ad epulas inuitata agonem ſuū dño precib⁹ cōmendabat ꝛc. Sic hō ducit ad mortē ꝑ ſniam datam a deo. Statutū eſt hominib⁹ ſemel mori. Heb. ix. Et cōtinuo ducimur ad mortē. ij. Reg. xxiiij. Om̄es morimur ⁊ ſicut aque dilabimur in terrā que nō reuertunt. Homo g̊ ſupbus dicit ſtultus ꝛc. ⁊ ꝑditus. De iſta ꝑditione dicit ſcriptura. Superbiā nūq̄ꝫ i tuo ſenſu aut in tuo ꝟbō dñari ꝑmittas. In ipſa em̄ initium ſumpſit om̄is ꝑditio. Tob. iiij. Nota. Om̄is perditio, ſ. angelorum et hominum. Nota de angeloꝝ perditione cuius cauſa fuit lucifer ꝛc. Dic quō ⁊ quare cecidit. Quomō autē lucifer fuit cauſa ꝑditionis alioꝝ angeloꝝ ponit Tho. in. ij. ſentē. diſt. vj. ar. ij. quia. ſ. illud qd̄ lucifer deſiderauit ad actum ꝑducere: alijs angelis oſtendit: ſuū deſideriū exponendo. Et ſimul cū hoc fuit alioꝝ viſio et ꝑuerſus deſiderij ꝯſenſus. vnde non ſoluꝫ alij angeli ꝯſenſerunt ⁊ approbauerūt deſideriū luciferi: ſed etiaꝫ aliq̄d appetierūt ſibi ipis ex quo ſupbiebant: vt ſibi ipſimet ſm poteſtatē naturaliū ſuoꝝ gl'iam acquirerent/ tamē ſub deo ⁊ ſub ſupiorib⁹ angelis: ⁊ q̄ eam in oclos alios angelos inferiores transfunderēt/ ⁊ aliq̄d appetebāt ipi ſupiori in q̊ ſibi ꝯſentiebant: vt. ſ. dictā dignitatē aſſequerent: q2 eadem ratio erat de vno ⁊ de oibus. Et ponit Tho. ſimilitudineꝫ de illis q̇ pari rōne ſe habēt ad aliq̄d cōquerendū: ⁊ ideo om̄es in vnū aſpirantes quilibꝫ ſibi ⁊ alijs deſiderat ſm Tho. Item hoim. Dic de Adam et Eua ꝓpter quoꝝ ſupbia perditum/ fuit humanū genus ꝛc. Dic quomō ꝛc. Ecce prima perditio. Ab iſta ergo prima ꝑditione fuit liberata btā Cecilia. Nota ꝙ tria ſunt/ q̄ dāt ſuperbiaꝫ mulierib⁹ ⁊ puellis. ſ. pulchritudo corporis. Copia in ornamētis. Tertio nobilitas generis. Primū fuit in btā Cecilia: quia erat pulchrior omnib⁹ domicellis romanis: ſed tamē ne ſupbiret attenuabat ſe per ieiunia ꝛc. Unde eccl'ia. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans: ſuam dño pudicitiā cōmendabat. cōtrariū faciunt hodie domicelle ꝛc. Scdm etiam ſed nō fecit Ceciliā ſupbire: q2 licꝫ a parētib⁹ ornaret/ nec poſſet eis in hoc oino reſiſtere: tamē ſubtus induebat cilitio/ ne ſupbiret. Eccleſia. cilitio Cecilia carneꝫ domabat: quo deſuper deauratis veſtib⁹ tegebatur. Tertiū etiā non fecit eam ſupbire: q2 licet eſſet generoſa ꝛc. tamē cogitabat humilitatē chr̄i ꝛc. ⁊ legebat euangeliū ꝛc. Patet primū. Ideo ei poteſt cōuenire illud Dauid. Ego aūt cum mihi moleſti eſſent. ſ. parentes mei/ vt ornarē me induebar cilitio ꝯtra ornamēta corpis. Humilibā in ieiunio animā meā/ cōtra pulchritudinē corpis. Et oratio mea in ſinu meo cōuertetur/ ꝯtra nobilitatē generis. Ecce quō liberata fuit a prima ꝑditione. Ideo regratiat deo dicēs. Liberaſti me dñe ꝛc.

¶ Scda perditio ꝛc. Nam detur vna ꝑſona caſta et altera luxurioſa: caſta viuet viginti annis plus ꝛc. quia luxuria eſt ſicut ignis q̇ conſumit corpus. De hac ꝑditione quidā ſctūs liberat⁹ regratians deo dicebat. Confiteor nomini tuo dñe: quoniā adiutor ⁊ ꝓtector factus es mihi: ⁊ liberaſti corpus meū a perditōne. Et infra A preſſura flāme que circūdedit me: ⁊ in medio ignis non ſum eſtuat⁹. Eccī. vltio. Ab iſta perditōne fuit liberata btā Cecilia ꝛc. Dic quō infeſtatione parentū/ licet excuſans ſe tñ ꝯtraxit m̄rimoniū cū Ualeriano ꝛc. ſed btā Cecilia orabat ꝑ ꝯſeruatione ꝟginitatis ꝛc. Uñ Eccl'ia. Cantātibus organis Cecilia ꝟgo in corde ſuo: ſoli dño decātabat di. Fiat dñe cor meum/ ⁊ corp⁹ meū imaculatū: vt nō ꝯfundar ꝛc. Dic quō in nocte exiſtēs in camera cū ſpōſo ꝯuertit eū ꝛc. Dic hiſtoriā q̄uſqꝫ venit angelus portās eis duas coronas roſeas ꝛc. Tunc ambo fecerūt votū ꝟginitatꝫ: vt viuerēt ſicut Maria ⁊ Joſeph. Moralr fuetis ꝟginitatē vel caſtitatē: ꝑ quā efficitur hō ſocius angeloꝝ. Ideo ſcptura. O q̄ꝫ pulchra et caſta eſt gn̄atio cū charitate. Sap. iiij. Nota. Cū charitate. m'lti ſūt caſti ꝓpter timorē cōfuſionis ꝛc. nihil valet: vel propter turpitudinem minime valet: ſed cum charitate que eſt forma ⁊ ꝑfectio ꝟtutū oim ꝛc. ¶ Tertia ꝑditio eſt tpis a petō acidie. Dic ꝯ iſtō: ꝓut expedit qd̄ p̄ccioſiſſima reꝝ ē. Nota q̄tū emeret aia dā

nata vnā horam de tp̄e. Nota exemplum
Chriſauri qđ ponit Gre. in dialo. ⁊c. Sic
hodie multi in ſenectute vel in īfirmitate
querūt tēpus ad diſponēdū de aīa. Jō dr̄
ſcriptura. Qđcūqꝫ poteſt man⁹ tua facere
inſtanter operare: quia nec opus/nec rō/
nec ſciētia/nec ſapiētia erūt apud inferos
quo tu ꝓperas. Eccī. ix. ⁊c. Ab iſta ḡ ꝑdi/
tione fuit liberata btā Cecilia: qꝛ totum
temp⁹ diuidebat ⁊ expendebat ad honorē
dei ⁊ ſalutez ꝓximoꝝ. Hic quō media no/
cte ſurgebat ad orādū ⁊c. Itē audita miſ/
ſa de mane portabat cibū ⁊ potū chriſtia/
nis incarceratis ꝓ fide ⁊c. Item monebat
⁊ p̄dicabat eis ⁊c. Sic totū tēpus expēde
bat ad honorē dei ⁊ vtilitatē ꝓximi ⁊c. Jō
Apl's. Ita fratres mei dilectiſſimi ſtabi/
les eſtote abundātes in omni opere domi
ni ſemper: ſcientes ꝙ labor veſter non eſt
inanis in dn̄o. j. Coꝛ. xv. ¶ Quarta per/
ditio eſt diuitiarū ex pctō auaritie. Aua/
ri em̄ credunt ꝯſeruare diuitias cōgregan
do ⁊ cuſtodiendo: ⁊ illud facit eas ꝑdere.
Nota ſimilitudinē de duob⁹ diuitib⁹ itine
rantib⁹ debentib⁹ tranſire paſſum pericu/
loſum ⁊c. Uide ſup̄ in ſermo. beati Laurē
tij. parte. ij. in prin. Ideo de hac ꝑditione
dicit ſcriptura. Perde pecuniā propter fra
trem ⁊ amicū: ⁊ nō abſcondas illā ſub la/
pide in perditione. Eccī. xxix. Nota ſub la
pide, ſ. auaritie. Ab iſta ergo perditiōe fu/
it liberata beata Cecilia: quia anteqꝫ ve/
niſſet ad paſſum ꝑiculoſum mortis poſuit
in menſa. i. in manib⁹ pauperum pecuniā:
⁊ vocatis virginib⁹ domicellis: quas nu/
triuerat ad ſeruitiū dī/dedit aliquid illis
que volebāt viuere ī ꝟginitate: vt poſſent
viuere cum labortib⁹ ſuis ne eſſent ocioſe.
Alias ꝓ dedit viduis orphanis et capti/
uis/⁊ ſolam domum ſibi retinuit. Mora
liter, Ideo chriſtus. Beati miſericordes:
quoniā ipſi miſericordiā ꝯſequent̄. Mat.
v. Hic vt vis ⁊c. ¶ Quinta ꝑditio eſt glo
rie ex inconſtantia. Quidaz em̄ incipiunt
bene ſed retrocedūt ⁊c. Da ſimilitudinem
de currentib⁹ ad brauiū/quoꝝ quidaz fer/
uenter incipiūt currere: ſed poſtea deſiſtūt
vel ꝓpter ſpinas/vel ꝓpter ventum/vel ꝓ/
pter longitudinē vie ⁊c. Sic multi incipi/
unt feruenter ⁊c, poſtea ꝓpter ſpinas: id ē
deſtructionez alioꝝ deſiſtunt ⁊c, vel ꝓpter
ventum alicuius tentatiōis: puta doloris
capitis: vel ſtomachi ⁊c. vel ꝓpter longitu
dinem vie ꝯſiderando diuturnitatē tem/
poris vite ꝓprie ⁊c. Ab iſta ergo ꝑditione
fuit liberata beata Cecilia: qꝛ ꝑſeuerauit
⁊c. Hic eius martyriū. Ideo dic regratiā/
do deo. Liberaſti me dn̄e de ꝑditiōe. Sic
nos ꝑſeueremus ⁊c. Nō qui inceperit ⁊c.
Deo gratias. Amen.

¶ In feſto ſancti Clementis. Sermo. LXXXVI.

O Diſputas ē fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs: Mat.
xxiiij. Et i euangelio hodierno
Pro declaratōe ſciendū: ꝙ regula eſt i the
ologia: ꝙ deus dat gloriā paradiſi ſm̄ me
ritum bone vite: nō ex aliqua obligatione
neceſſaria ex parte dei: ſed ex ꝓmiſſiōe vo/
luntaria ⁊ gratioſa. Detur ſilitudo de ſer/
uis ⁊ ancillis. Nunquid ex diligenti ſerui
tio ipſorū poſſent petere hereditatē dn̄i in
retributionē ſeruitij: Certe nō ⁊c. Hic pra
ctice. Sic in ꝓpoſito. Omnes ſum⁹ ſerui
chriſti empti ab eo. Auctoritas. Nō enim
eſtis veſtri. Empti em̄ eſtis precio magno
j. Coꝛ. vj. Preciū fuit ſanguis chri. Non
corruptibilib⁹ auro ⁊ argento redēpti eſtꝫ
de vana veſtra cōuerſatiōe paterne tradi/
tionis: ſed precioſo ſanguine agni imacu/
lati Jeſu chriſti. j. Pe. j. Magnus honor
eſt eſſe ſeruum dei: qꝛ ſeruire deo regnare
eſt. Uñ Agatha dixit Quintiano. Sum
ma ingenuitas eſt in qua chriſti ſeruitus
cōprobat̄. Ex ſeruitio ergo noſtro non poſ
ſumus petere gloriaz: qꝛ tenemur ex debi/
to ſeruitutis. Auctoritas chriſti. Nūquid
gratiā habebit ſeruo illi: qui fecit q̄ ei im/
perauerat. Nō puto. Sic ⁊ vos cum fece
ritis oīa que p̄cepta ſūt vobis: dicite ſerui
inutiles ſum⁹ quod debuim⁹ facere: feci/
mus. Lu. xvij. Debet ḡ peti hereditas glo
rie/ex liberali ꝓmiſſione dei/q̄ ꝓmiſit vni/
cuiqꝫ reddere ſm̄ opera eius. Filius hois
ventur⁹ eſt in gloria patris ſui cum angel
ſuis: ⁊ tunc reddet vnicuiqꝫ ſm̄ opera ei⁹.
Mat. xvj. Cum ḡ beat⁹ Clemēs fecerit
multa ⁊ magna opera in hac vita: ſequit̄,
ꝙ eſt magnus in gloria eterna. Et de hoc